

Begrundelse

Aalborg Politi har i en ansøgning efter parkeringskontrollører angivet, at ansøgerne skal være mellem 40 og 45 år gamle. I svar på spørgsmål nr. S 1542 har politimesteren i Aalborg begrundet aldersgrænsen med, at der »efter ansættelsen foregår en grundig oplæring af nyansatte, hvilket kræver en del ressourcer, hvorfor der sigtes på, at den pågældende forbliver i stillingen i en længere periode.« Senere i svaret hedder det, »at det er mest hensigtsmæssigt at ansætte personer i alderen 40-45 år, således at den ansatte virker i stillingen i 20-25 år.« Det er stadig spørgerens opfattelse, at den pågældende aldersdiskrimination er urimelig, og at man sender et meget negativt signal til arbejdsmarkedet om brugen af mennesker over en alder af 45. Det er derfor interessant, hvor mange ressourcer der skal til for at betinge et ønske om en funktionsperiode på 20-25 år.

Svar (14/5 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Politimesteren i Aalborg om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil ministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 2293

Til skatteministeren (14/5 97) af:

Lene Espersen (KF):

»Hvad har ministeren foretaget sig vedrørende ligestilling i kildeskattelovens § 25 A efter besvarelsen på spørgsmål nr. S 538?«

Svar (20/5 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Indledningsvis vil jeg fastslå, at reglerne i kildeskattelovens § 25 A ikke på nogen måde forskelsbehandler mænd og kvinder, hvilket jeg redegjorde for i besvarelsen af spørgsmål S 538. Da reglerne er ens for mænd og kvinder, har jeg ikke kunnet foretage mig noget vedrørende ligestilling.

Derimod gav jeg ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 538 tilsagn om at medvirke til en justering af reglerne, så situationen i sagen om frisørægteparret, der har givet anledning til den megen diskussion om beskatningen af ægtefæller, der driver virksomhed sammen, ikke opstår fremover. Min medvirken var betinget af, at en sådan justering ikke medførte misbrugsmuligheder, idet reglerne netop er et værn mod misbrug og bl.a. skal sikre, at ægtefæller ikke har mulighed for at opdele et overskud, som faktisk kun er optjent af den ene ægtefælle.

Dette tilsagn har naturligvis medført, at Skatteministeriet har undersøgt muligheden for at foretage en sådan justering af de beregningsregler, der fastsætter den skattemæssige fordeling af overskuddet i en virksomhed, hvor begge ægtefæller deltager i driften.

På baggrund af disse overvejelser forventer jeg at kunne fremsætte et lovforslag til efteråret, der giver mulighed for, at ægtefæller kan dele overskuddet ligeligt uden beløbsbegrænsning, hvis de sammen driver virksomheden på lige vilkår og ud fra lige faglige forudsætninger. Der foreligger endnu ikke et færdigt lovforslag.

Hensigten er at skabe en regel med et snævert anvendelsesområde, der dækker de antageligt få tilfælde som sagen med frisørægteparret. Når reglen kun kan anvendes, hvis ægtefællerne driver virksomheden på lige vilkår og ud fra lige faglige forudsætninger, tilgodeses formålet med reglerne i størst muligt omfang. For jeg går ud fra, at spørgeren deler min opfattelse af, at ægtefæller, der driver virksomhed sammen, ikke skal kunne dele indkomsten mellem sig, som det passer dem, når andre ægtefæller ikke har denne mulighed.

Spm. nr. S 2219

Til erhvervsministeren (6/5 97) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes man, efter at den nye lov om hjemmeservice trådte i kraft den 1. januar 1997, kan sikre sig, at den »effektive timeløn« ikke fastsættes urimeligt højt, når ordningen er ændret fra at være et timetilskud til nu at skulle udgøre en procentvis dækning af fakturabeløbet med fradrag af materialeudgifter, og vil ministeren endvidere undersøge, i hvilket omfang der forekommer urimelig betaling for